

La bèstia de sèt caps 3

Que i a hèra lontemps que i avèva un petit vilatge dab ua mairia, ua escòla, ua glèisa e un comèrci. Aqueste vilatge qu'èra a costat de la mar. En devath de la mar que i avèva un monstre qui vivèva en patz dab lo vilatge.

Lo monstre qu'avèva sèt caps. Cada cap qu'avèva ua personalitat :

- lo purmèr cap qu'escopiva eslambrecs,
- lo dusau cap qu'escopiva huec,
- lo tresau cap qu'escopiva nèu,
- lo quatau cap qu'escopiva aiga,
- lo cinquau cap que podèva escopir sègas,
- lo sheisau cap que podèva escopir calhaus,
- lo setau cap que podèva escopir tèrra.

Dab tots los poders, la bèstia de sèt caps qu'ajudava los vilatgés.

Mes tà la mercejar, los vilatgés ne la balhavan pas arren. Donc la bèstia de sèt caps que decidí de rómper aquera istòria de patz.

Qu'ac tastè tot : las bèstias, las plantacions e los quites umans !

Au cap de cent annadas, los vilatgés que n'avón hartèra.

Un mainat, qui perdèva tot dia amics que voló anar véder la bèstia.

Que s'aperava Hercule.

Mes los pairs n'èran pas d'acòrd pr'amor lo monde que's hasèvan

minjar. Ua nueit, Hercule qu'i voló anar. Que's botè a reflechir. La

nueit seguenta que partí au prat deus bueus. Que'n prenó un que

n'aimava pas. Que'u panè e qu'anè véder la bèstia de sèt caps.

Que i avèva dus caps qui èran drin pècs e que volón directament

minjar lo buèu. Los autes cinc que credèvan qu'èra emposoat.

- Mes non, n'ei pas emposoat.
- Si n'ei pas emposoat, minja-lo.
- Entenut, mes que'u cau tuar e que'u cau har còser.
- Que nse n'aucupam ! Ce disón lo cap de huec e lo cap d'eslambrecs.

Ercules que'n mingè un tròç tà probar aus caps que lo buèu n'èra pas emposoat. Pendent aqueste temps, la campana que soè, lo hasan que hasó lo son crit, lo sorelh que's llevè com los vilatgés. La mair

d'Ercule, Inès, lo pair d'Ercules, Jausep que cercavan a Ercules, e que previenón tot lo vilatge. Lo vilatge qu'èra esvarjat, ne i avèva pas traça de la bèstia de sèt caps. Jausep qu'anè véder au prat deus bueus.

- Que i manca un buèu ! ce disó
- Qu'ei dilhèu Ercule, ce disó Inés.
- Que'u vam cercar ! ce disó lo hrair d'Ercule.

Tot lo vilatge que's botèn a'u cercar.

- Bon que n'èi hartèra. Ne i a pas mei que la plaja, ce s'exclamè lo pair.

- Mes que i a la bèstia de sèt caps !! ce cridè la mair.

- NE I A PAS MEI QUE LA PLAJA !

Lo pair que's hiquè en rota, qu'arribè a la plaja. Que vedó Ercules a batalar dab la bèstia de sèt caps.

- Ès pèc o qué ?

- Mes non, que'm soi escadut a'u calmar !

E qu'ei mercés a Ercule que lo vilatge de Cantervila que viu en patz dab la bèstia de sèt caps.